

מראי מקומות - סוכה

ה.

סוד"ה ועוד צל"ע), שהביא מה שהק' רעק"א דהא בעל המימרא לא הגה השם כלל, אלא אמר האותיות, ומה ענין זה להוגה שם באותיותיו. ותי' החת"ס דכיון דבעל המימרא אמר יו"ד ה"א, ולא השלים השם, ש"מ דס"ל דאפי' להגות השם במילואו נמי איכא איסורא, וא"כ שפיר הק' תוס', דלשיטתו יש לאסור אף היכא דאומר ב' אותיות (וכ"כ השפת אמת), וסיים החת"ס דמנהג העולם ליזהר ולומר יו"ד ק"י וי"ו ק"י (באות ק' ולא באות ה').

ה. וקדש למ"ד מלמטה

כ' המהר"י קורקוס (כלי המקדש ט', א'), דעושין כן כדי להיות ד' אותיות למעלה וד' אותיות למטה. אולם הרמב"ם (שם) כ' שהיו עושים קדש למטה, ולשם מלמעלה, וכ' המהר"י ק דגירסא נכונה היא, דהא אינו נכון להפסיק בתיבה א', בין ה"ל" ובין שם השם. ואע"פ דבזה מרויחין שיש ד' אותיות למעלה וד' למטה, מ"מ אין טעם זה מספיק להפסיק התיבה.

ו. ר' הונא אמר מהכא, על פני הכפורת

קדמה, ואין פנים פחות מטפח

הק' השפת אמת, איך חולק ר' הונא על הברייתא דלעיל דתני ר' חנינא דלמדין מפחות שבכלים. ואין לומר דיליף מדרשא דפני רק שאינו פחות מטפח, לאפוקי דאין ליליף מציץ וזה אבל צריך נמי לדרשא דפחות שבכלים לענין דלא נימא טפי מטפח, דא"כ מאי פריך הגמ' ואימא כאפי דבר יוכני, והניח בצ"ע.

א. מעולם לא ירדה שכינה למטה

בירושלמי (סוכה א', א') אי' דכתיב ודברתי אתך מעל הכפורת, וכתיב אתם ראיתם כי מן השמים דברתי עמכם, מה דיבור שנא' להלן רשות אחרת, אף דיבור שנא' כאן רשות אחרת.

ב. ולא עלו משה ואליהו למרום, וכו'

פי' בשו"ת חת"ס (חלק ק', סי' צ"ח, ד"ה ת"ש), "ר"ל שעלו לרקיע העליונה, שמי שמים, ושם נשאר באויר, למטה מי' טפחים של אותן השמים, באופן שהחלל שבין י' טפחים הסמוכין לארץ ובין י' טפחים שסמוכין לרקיע, אותו חלל ראוי לירידת השכינה ולעליית משה ואליהו, ולעולם אליהו הוא למעלה, רחוק ת"ק שנה מהארץ".

ג. ומוקף מאוזן לאוזן

העיר המהרש"א בשבת (ס"ג), הא כתי' על מצח אהרן, ומתרגם בין עינוהי, וא"כ איך יכול להיות מוקף מאוזן לאוזן. ותי' דיש לפרש דמקום הכתב הי' בין העינים, אבל הטס באמת הי' משוך יותר, וע"ש שביאר הכוונה בזה.

ד. יו"ד ה"א מלמעלה

כ' תוס', דאע"פ דיו"ד ה"א שם גמור הוא, אי"ז הוגה שם באותיותיו אם מזכיר שתי אותיות, כיון דאינו מזכירם לשם שם שלם. פי' המהר"ם, דהיי' ק' לתוס', איך אמר יו"ד ה"א, הול"ל שם השם מלמעלה, וכו'. ולזה תי' תוס' דמותר כיון שאינו מזכירם לשם שם שלם. וע' בשו"ת חת"ס (חומ' קצ"ב,